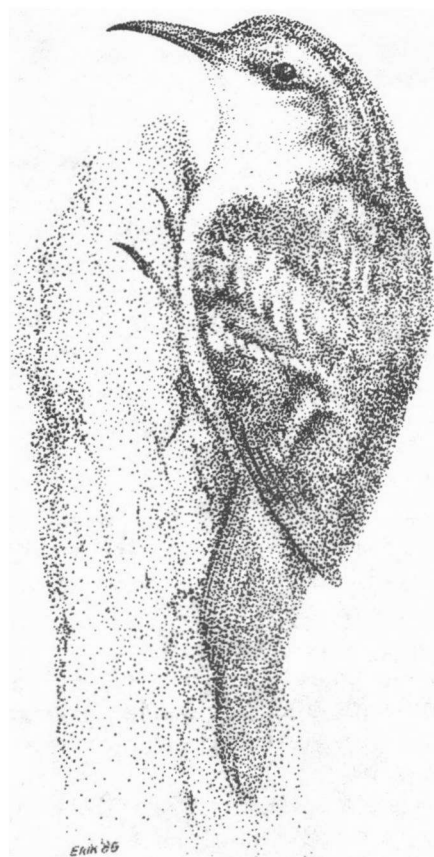

Specht, Bonte Vliegenvanger, Boomkruiper en Zwartkop, voornamelijk

zuidelijk westerkwartier 11 mei 1985

Wim Woudman

Eigenlijk is het woord "excursie" te mager. We zouden moeten spreken over "project" of "kursus", bestaande uit een theoretisch en een praktisch gedeelte. Het eerste gedeelte vond plaats woensdagavond 8 mei in de Helperkerkzaal, in de vorm van een zeer degelijk inleidend college, gegeven door Kees van Scharenburg. Hierbij werd uitvoerig ingegaan op het ontstaan van de verschillende landschapstypen in het afwisselend open en besloten gebied, het beheer ervan en de samenhang tussen bepaalde kenmerkende broedvogelgemeenschappen en die landschapstypen. Voor meer informatie kan ik verwijzen naar "De Grauwe Gors" nr.1 van deze jaargang blz. 7. Zaterdagochtend vroeg verzamelden zich ongeveer 12 personen, traditiegetrouw voornamelijk mannetjes. De twee aanwezige vrouwtjes richtten dan ook prompt het FOK op. Dit staat voor Feministisch Ornithologisch Kollektief. Het zal nog van zich doen spreken.... voor de Coendersborg bij Nuis, waar meteen het meest actieve onderdeel van de excursie plaatsvond, namelijk een wandeling door het Coendersbos, waarbij de vogelsang centraal stond. In de omgeving van het huis konden, ondanks de Roeken, onder andere onderscheiden worden: Holenduif, Grote Bonte

(tekening Erik van Ommen)

soorten van ouder hollenrijk geboomte. Het vervolg van de wandeling leverde nog op de geluiden van o.a. Grasmus, Tuinfluiter en Boompieper. Behalve Kees was bij dit deel van de excursie als speciale deskundige aanwezig Henk Hut van het SBB, die ons ook gidste tijdens korte wandelingen in de kille verwaaide kaalte van het weidevogelgebied rond het Oude Dwarsdiep. Hier zagen we o.a. Zomertaling, Rietgors en de balts van een Watersnip en van een paartje Futen. Met Henk liepen we ook nog rond een "pingo" (een meertje met een ijzig verleden) bij Opende, waar een paar verlate Kramsvogels rondhingen. Nadat hij verdwenen was, kreeg de excursie meer het karakter van een autorally, en wat de bekeken gebieden betreft: "Je mocht er alleen maar naar kijken maar aankomen niet". Een soort anticlimax dus. Ongetwijfeld botanisch en ornithologisch interessante oases als de Doezumermieden en gebieden bij

Lutjegast en Bakkerom bleven voor ons gesloten en hadden wat mij betreft ook wel gewoon op de kaart kunnen worden aangewezen. Van de aangedane natuurreservaten sprong polder de Kaleweg er voor de excursisten duidelijk uit met een menigte van ruim 100 Kemphanen. Al met al had deze excursie als algemene kennismaking met het gebied en als illustratie bij het verhaal toch wel een duidelijke functie.